

รวมบทความฉบับเต็ม

The 1st National Conference Srikhottaboon Studies

การประชุมวิชาการระดับชาติศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1

NCSS1st

“แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรม
เพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

ณ มหาวิทยาลัยนครพนม

วันพฤหัสบดี ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ.2562

การประชุมวิชาการระดับชาติศรีโขตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1 “แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

วันพฤหัสบดีที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุมพนมศิลป์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เขตพื้นที่การศึกษามรุกขนคร
มหาวิทยาลัยนครพนม ตำบลนารายณ์ อำเภอมือ จังหวัดนครพนม

คณะกรรมการวิชาการ

ศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ยศ บริสุทธิ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ก้านจักร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ชามาศย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวรรค์ วงศ์ดาธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ดร.แก้วตา จันทรานุกรณ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราชันย์ นิลวรรณภา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมัย วรรณอุดร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สักรินทร์ แซ่กู	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมพงศ์ ณ จัมปาศักดิ์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร.พิษณุ บุญศรีอนันต์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ดร.सानิตย์ ศรีคุณ	มหาวิทยาลัยพะเยา
ดร.ชุลิดา เหมตะศิลป์	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู ภูศรี	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ดร.สุทินันท์ ศรีอ่อน	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราวีธ ราชศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัญชา พุฒิวิรากุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี สืบสิงห์	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา นาแพงหมื่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ดร.สถิตย์ ภาคมฤค	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ดร.อธิป เกตุสิริ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงทอง เพชรโทน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ศรีพุทธรินทร์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมสมร เรืองบริบูรณ์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรมน กาสี	มหาวิทยาลัยนครพนม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยา มิชะมา	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.วิสิฐ คิดคำส่วน	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.ปณณทรีย์ เจริญวิริยบุญญา	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.อภิกนิษฐา นาเลา	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.รุ่งลาวัลย์ เอี่ยมกุศลกิจ	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.อิทธิราชย์ นันขันตี	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.พิรพงษ์ ธีระเผ่าพงศ์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.ปรมะ แหวงเมือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.วัชร แซงบุญเรือง	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์ณรงค์ฤทธิ์ สุมาลี	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์อนุชิต สิงห์สุวรรณ	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์กษมา ประเสริฐสังข์	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์เจษฎา ไชยตา	มหาวิทยาลัยนครพนม

คณะกรรมการฝ่ายเอกสารการประชุมวิชาการและประชาสัมพันธ์

อาจารย์วัชร สุตะโคตร	มหาวิทยาลัยนครพนม
ดร.สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์สุภัทรชรี บุญประชุม	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์นันทิญา พันธุ์โชติ	มหาวิทยาลัยนครพนม
อาจารย์เฉลิมพล อะทาโส	มหาวิทยาลัยนครพนม
นางสาววรรณชรา จันทะเมธี	มหาวิทยาลัยนครพนม

สาส์นจากอธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนพงษ์ วันจันทิก
รักษาการอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม

นับเป็นความก้าวหน้า ทางวิชาการอย่างยิ่งของมหาวิทยาลัยนครพนม และเป็นก้าวที่สำคัญของพันธกิจวิจัยและฟื้นฟูเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของอาณาจักรศรีโคตรบูรณ์ ที่ได้จัดการประชุมวิชาการศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1 แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ การขับเคลื่อนพันธกิจทั้ง 4 ด้านของมหาวิทยาลัยนครพนมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยนครพนมมีวิสัยทัศน์ที่จะเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์สังคม พหุวัฒนธรรมชั้นนำแห่งอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนกลาง”

จังหวัดนครพนม มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มาจากอาณาจักรศรีโคตรบูรณ์ มีพระธาตุพนมเป็นศูนย์รวมศรัทธาของผู้คน แสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรที่สำคัญในอดีต และสืบเนื่องเกิดเป็นประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดนครพนมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ทุกท่านได้มาเยือนในวันนี้ รวมถึงเป็นที่มาอันหนึ่งของการจัดการประชุมวิชาการศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ในกรอบคิดฐานการวิจัย แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ในครั้งนี้

ในนามตัวแทนมหาวิทยาลัยนครพนม ขอถือโอกาสนี้แสดงความชื่นชมคณะทำงานดำเนินการประชุมในครั้งนี้และขอต้อนรับนักวิชาการ นักวิจัยจากทั่วประเทศ ตลอดจนผู้ที่สนใจทั่วไปทุกท่านที่ได้เดินทางมาร่วมประชุมวิชาการครั้งนี้จำนวนกว่า 126 บทควม

ขอให้การดำเนินการประชุมวิชาการศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1 นี้ ประสบความสำเร็จดังวัตถุประสงค์ทุกประการ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านจะได้นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการของท่านและสถาบัน องค์กร ชุมชนและประเทศชาติต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนพงษ์ วันจันทิก)
รักษาการอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1
“ແລສາຍນ້ຳໂຂງກັບງານວັດທະນະ ເພື່ອພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ”

วันพฤหัสบดีที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ณ ห้องประชุมพนมศิลป์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เขตพื้นที่การศึกษามรุกขนคร
มหาวิทยาลัยนครพนม ตำบลนารายณ์ อำเภอมือเมือง จังหวัดนครพนม

-
08.00 น.	ลงทะเบียน
08.45 น.	กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของการจัดงาน
โดย ดร.ธีรรัตน์ พิริยะพลิน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม
09.00 น.	พิธีเปิดการประชุมวิชาการระดับชาติศรีโคตรบูรณ์ศึกษา ครั้งที่ 1
“ແລສາຍນ້ຳໂຂງກັບງານວັດທະນະ ເພື່ອພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ”
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนพงษ์ วันจันทร์
รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม
09.30 น.	บรรยายพิเศษ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกับการสร้าง “พลัง” ท้องถิ่นในลุ่มแม่น้ำโขง
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนา
10.15 น.	บรรยายพิเศษ เรื่อง “สถาบันอุดมศึกษากับพันธกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม:
กรณีศึกษา กลุ่มงานอนุรักษ์เอกสารโบราณ”
โดย รองศาสตราจารย์วิณา วิสเพ็ญ
11.00 น.	บรรยายพิเศษ เรื่อง “ແລສາຍນ້ຳໂຂງກັບງານชาติพันธุ์ศึกษาสู่การพัฒนาท้องถิ่น”
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข
12.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.30 น.	นำเสนอบทความ
- ห้องประชุมพนมศิลป์ หัวข้อ การจัดการมรดกทางวัฒนธรรมและพื้นที่มรดกโลก
- ห้อง 211 หัวข้อ ความเชื่อ ประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- ห้อง 212 หัวข้อ ศิลปกรรมและดนตรี
- ห้อง 221 หัวข้อ การศึกษา 1
- ห้อง 222 หัวข้อ การศึกษา 2
- ห้อง 223 หัวข้อ กฎหมาย ชุมชนท้องถิ่นและรัฐ
- ห้อง 224 หัวข้อ การบริหารจัดการรัฐกิจและทรัพยากรมนุษย์
- ห้อง 225 หัวข้อ ภาษา คติชนและลัทธิพิธี
- ห้อง 231 หัวข้อ สุขภาพ ภูมิปัญญาและชาติพันธุ์
- ห้อง 232 หัวข้อ การศึกษา 3
- ห้อง 233 หัวข้อ การศึกษา 4
- ห้อง 234 หัวข้อ การศึกษา 5
- ห้อง 235 หัวข้อ การศึกษา 6

ED4: การศึกษา 4			
ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องนำเสนอ: รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทจิตร			
รหัส	ชื่อผู้นำเสนอ	ชื่อบทความ	หน้า
ED027	ศิริินทร์ อินทวิชะ	บทบาทในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนสิทธิมนุษยชนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคตะวันตก	1,086-1,094
ED028	กนกวรรณ นาวาวัฒน์	กรณีศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และวัฒนธรรม ในเขตพื้นที่พุทธอุทยานพระพุทธรูปธรรมราชา จังหวัดเพชรบูรณ์	1,095-1,103
ED029	พิมพ์ฤทธิ์ เทียงภักดิ์	ปัจจัยความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1	1,104-1,114
ED030	อภิวัดน์ สุภาพทอง	ผลการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ (3ร1ส) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขาวงพิทยาคาร	1,115-1,127
ED031	กมลพัฒน์ ไชยสงคราม	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมจิกซอว์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	1,128-1,140
ED032	ศุภชัย ศรีหาคา	การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบภาระงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	1,141-1,148
ED033	อรทัย แซ่เบ๊	ศึกษาการรับรู้และความเข้าใจสิทธิมนุษยชนของครูในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในเขตการศึกษา 7	1,149-1,156
ED034	อัญชลี บุบผามาลา	ผลการใช้เทคนิคการเขียนแผนผังความคิด (Mind Mapping) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	1,157-1,173

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา
ในเขตพื้นที่พุทธอุทยานพระพุทธมหารธรรมราชา จังหวัดเพชรบูรณ์
The Study of Communicative English in Spiritual Tourism of
Phra Buddha Maha Dhummaraja at the Buddhist Park,
Phetchabun Province

กนกวรรณ นาวาวัฒน์¹

Kanokwan Nawawat¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของมูลนิธิพระพุทธมหารธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารธรรมราชา จังหวัดเพชรบูรณ์ และ 2) วิเคราะห์รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกและแบบสนทนากลุ่ม ร่วมกับการสังเกตจากขณะที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และการใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้แบบการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของมูลนิธิพระพุทธมหารธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ จำนวน 21 คน โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษและวิเคราะห์รูปแบบการใช้เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาหลักเกิดจากเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าคือ ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งเจ้าของภาษาและผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่สามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฯ ไม่มีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ และไม่ได้รับการฝึกอบรมทางด้านภาษาอังกฤษในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง 2) รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้า แบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ เจ้าหน้าที่ธุรการ พนักงานขายพวงมาลัยและพนักงานขายอาหารปลา แม่บ้าน คนสวน และพนักงานรักษาความปลอดภัย

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา เจ้าหน้าที่ส่วนหน้า

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ kanokwanpcru@gmail.com

Abstract

The objectives of the research were to 1) study the use of English communication in spiritual tourism of Phra Buddha Maha Dhummaraja Foundation officers and 2) analyze the forms how the officers use English for Spiritual tourism with the tourists both native speakers and non-native speakers at the Buddhist Park in Phetchabun Province. The study was divided into 2 parts on the order of the research objectives. The data was gathered by in-depth interviews and informal focus group and individual discussions together with observations on duty including a questionnaire. The samples of this research were 21 municipality front officers. The research results revealed that 1) the main obstacles of the front officers lack basic English language communication with both native and non-native speakers, are not able to communicate fluently and correctly in terms of spiritual tourism, and 2) since they are not well trained on English communication for spiritual tourism, they select the basic language to communicate with the foreigners instead which are divided into 5 groups; administration officers, garland and fish food vendors, maid, gardeners and security guards.

Keywords : English, Spiritual Tourism, Front Officer

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปีพ.ศ. 2563 จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 1,600 ล้านคน ภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออก และแปซิฟิก และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีนักท่องเที่ยวเป็น 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ดังนั้นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยการท่องเที่ยวได้แผ่ขยายไปอย่างกว้างขวางถึงชุมชนในท้องถิ่นและระบบเศรษฐกิจของคนในชุมชนอีกด้วย โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จะเป็นปีที่ประชาชนในสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน ASEAN Community จะมีการเคลื่อนไหวมากยิ่งขึ้น (สถิตินักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2559, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)

การท่องเที่ยวเชิงศาสนา เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่มุ่งเน้นในเรื่องของการเดินทางเพื่อหาประสบการณ์เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย หาคำรู้ใหม่ และแสวงหาสัจธรรมของชีวิต นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ยังเป็นรูปแบบของท่องเที่ยวเฉพาะด้านที่มีกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนาหรือลัทธิขึ้นชมสถาปัตยกรรมหรือประวัติศาสตร์ และบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การมีสักการะเกจิอาจารย์ รวมถึงการปฏิบัติกิจกรรมของแต่ละศาสนา (ชนกฤต สังข์เฉย, 2550: 102-103) จากงานวิจัยของพระสุธีรัตนบัณฑิต (อาภา กร) และ คณะ (2559) ที่ได้เก็บข้อมูลวิจัยจากผู้บริหารภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้บริหารด้านการท่องเที่ยว ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มอาเซียน พบว่า ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมนั้น มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ ในเรื่องของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน รวมทั้งประเทศไทยยังมีแนวโน้ม และการเติบโตและมีศักยภาพสูง มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์มีชีวิตวิถีชุมชนและวัฒนธรรมที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว หากมีการส่งเสริมจากภาครัฐที่เหมาะสมจะทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดการพัฒนาและเป็นเครือข่ายท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวของ ประเทศและนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน

จังหวัดเพชรบูรณ์จึงจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 4 ปี (พ.ศ.2557-2560) โดยมีวิสัยทัศน์มุ่งเป้าประสงค์ในยุทธศาสตร์ที่ 3 ไปที่ การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความรักและความภูมิใจในท้องถิ่น (สำนึกรักบ้านเกิด) กิจกรรม พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์ และพัฒนาศักยภาพบุคลากรสู่ความสำเร็จ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน เพราะฉะนั้น การเตรียมตัวทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และการท่องเที่ยวท้องถิ่น ทั้งนี้คนในชุมชนต้องมีความพร้อมเพื่อติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักและนักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาอื่น อาทิ ประเทศมาเลเซีย ประเทศเมียนมา ประเทศลาว เป็นต้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นที่จำเป็นและสำคัญ เมื่อคนในท้องถิ่นต้องรู้จักวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้ว ยังต้องรู้จักการถ่ายทอดที่ดี เหมาะสม เพื่อนำมาสู่ใช้ภาษาในเชิงศาสนาที่ถูกต้องและเหมาะสมในบริบท โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักท่องเที่ยวโดยตรง พระพุทธมหารัชมรรชาเฉลิมพระเกียรติฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็นพระพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่บริเวณพุทธอุทยาน พระพุทธมหารัชมรรชา บนถนนสระบุรี-หล่มสัก ซึ่งเป็น เส้นทางหลักของจังหวัดเพชรบูรณ์ นักท่องเที่ยวเดินทางแวะมาสักการะเป็นจำนวนมาก รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาในบริเวณพุทธอุทยาน ซึ่งในปัจจุบันยังเป็นแหล่งนิทรรศการการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีการนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงศาสนาอย่างหลากหลาย ซึ่งมีคุณค่าทางจิตใจของผู้มาเยี่ยมชม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพและขยายเขตพื้นที่ของการท่องเที่ยวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ภาษา อังกฤษจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีกด้วย งานวิจัยนี้จึงมุ่งประเด็นไปที่การศึกษาและการหาแบบการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับเจ้าหน้าที่ส่วนหน้า เพื่อสื่อสาร เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยผู้วิจัยหวังว่าผลการศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผน นโยบายในการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของมูลนิธิพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาที่ใช้ ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่ คือ มูลนิธิพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของมูลนิธิพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 21 คน
3. มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกและแบบสนทนากลุ่ม ร่วมกับการสังเกตจากขณะที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และการใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้แบบการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยแบ่งออกเป็นข้อมูลพื้นฐาน ได้ 2 ส่วนดังนี้ 1) ข้อมูลการใช้ภาษาอังกฤษที่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติ ณ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ ตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และ 2) ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้า ต้องการจะใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ในบริบทงานของแต่ละหน้าที่ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วน คือ 1. พนักงานธุรการ 2. พนักงานขายพวงมาลัยและอาหารปลา 3. แม่บ้านทำความสะอาด 4. คนสวน และ 5. พนักงานรักษาความปลอดภัย

จากการสำรวจพื้นที่ที่พนักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาตินำเข้าเยี่ยมชม และวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้า ในเขตพื้นที่พุทธอุทยานพระพุทธมหารัชมงคลพระเกียรติฯ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อหารูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้แก่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าได้นำไปใช้ในการสื่อสารจำนวน 21 คน อยู่ระหว่างช่วงระยะเวลา 9 เดือนนับจากเริ่มต้นการลงพื้นที่สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าในครั้งแรก โดยมีระยะเวลาการสัมภาษณ์ดังนี้

ระยะที่ 1	
สัมภาษณ์ 1	เดือน 1
สังเกตการณ์ทำงานจริง	เดือน 3
ระยะที่ 2	
สัมภาษณ์ 2	เดือน 6
สังเกตการณ์ทำงานจริง	เดือน 9

รูปที่ 1 ตารางการสัมภาษณ์

หลังจากนั้นได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีและวรรณกรรมต่างๆ และหลากหลายเพื่อนำมากำหนดรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา

วิธีศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

1. การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจจดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของวิดโดสัน (Widdowson, 1979)

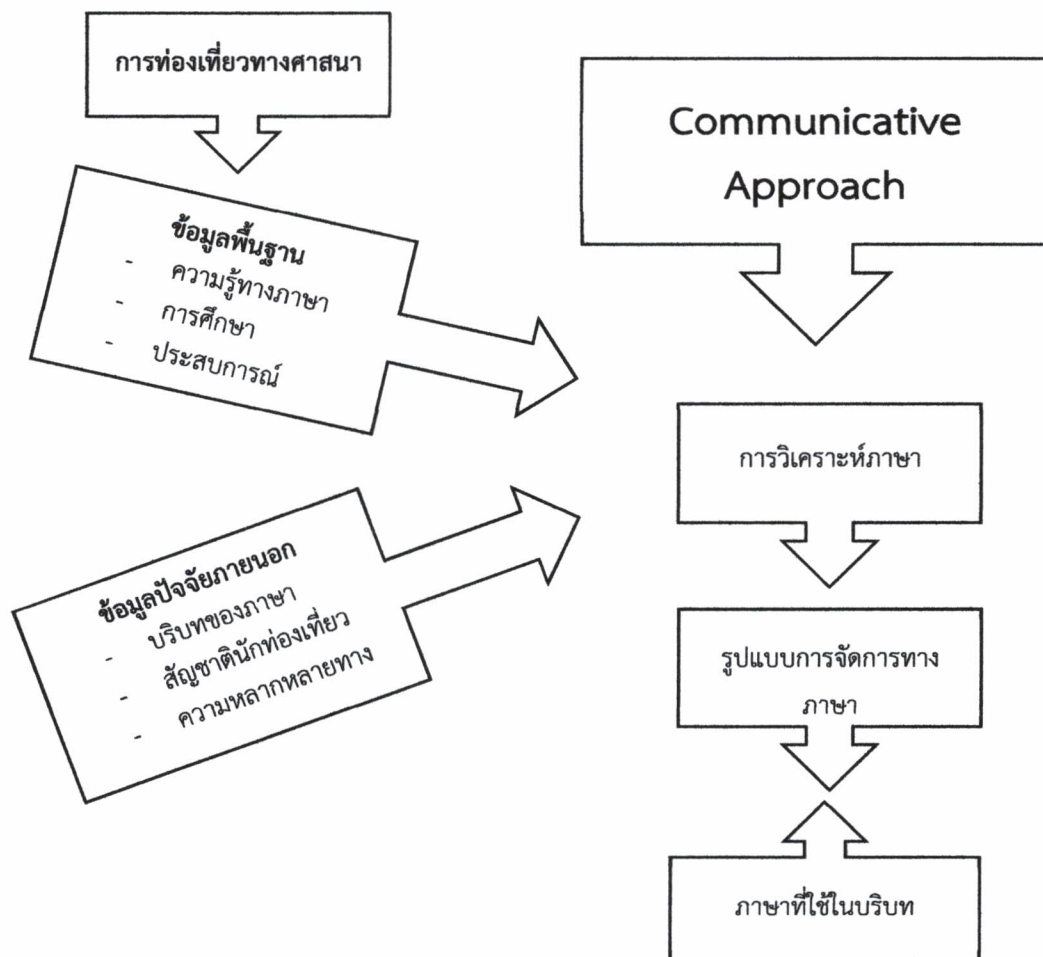
2. การติดต่อสื่อสาร อีกประเภทหนึ่งคือการใช้การติดต่อสื่อสารในเชิงธุรกิจบริการ (English for Service Business) ในปัจจุบันโลกของเราเต็มไปด้วยการสื่อสารและภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาที่คนส่วนใหญ่บนโลกใบนี้ใช้สื่อสารกัน ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้เป็นภาษาสากลเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจระหว่างประเทศ การสื่อสารกับลูกค้าจากต่างประเทศ การสื่อสารโดยสนทนากันผ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ในยุคที่การสื่อสารไร้พรมแดนอย่างเช่นในปัจจุบัน (เปี่ยมศักดิ์ อุไรพันธุ์, 2558)

3. ภาษาอังกฤษเชิงศาสนา (Tourism and Religious) ในโลกปัจจุบันได้แพร่กระจายในทุกๆ มุมของโลก (Bremer, 2005) เนื่องจากในโลกยุคปัจจุบันไม่มีขอบเขตของการท่องเที่ยวอีกต่อไป นักท่องเที่ยวทุกคนสามารถเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ตนต้องการได้ทุกที่ในโลกนี้ จึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และวัฒนธรรมขึ้นเพื่อศึกษาวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ จากประเทศทุกประเทศในโลกนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ล้วนแล้วแต่เป็นประเทศพุทธศาสนาทั้งสิ้น ดังนั้นการมองข้ามวัฒนธรรมในเชิงศาสนาจึงเป็นที่น่าสนใจในปัจจุบัน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสำรวจสภาพและความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการท่องเที่ยวเชิงศาสนา วิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของมูลนิธิพระพุทธมหาราชเฉลิมพระเกียรติฯ บริเวณพุทธอุทยานพระพุทธมหาราช จ.พิจิตร เพชรบูรณ์ จำนวน 21 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย ซึ่งเป็นการวิจัยแบบลำดับขั้น กล่าวคือการสำรวจ ค้นหา วิเคราะห์และพัฒนา ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มย่อยหรือรายบุคคล เพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าที่ให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยตรงและสม่ำเสมอ หลังจากนั้นได้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาอย่างแท้จริง เพื่อนำไปสู่การหารูปแบบการใช้ ภาษา อังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาในเชิงลึกต่อไป

กรอบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดจากการสำรวจเชิงคุณภาพ และปริมาณ โดยใช้แนวคิดทางภาษาด้านต่างๆ มาเป็นองค์ประกอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่มย่อย และการสังเกตจากการนำเที่ยวในสถานการณ์จริง

รูปที่ 2 กรอบวิธีการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้า จำนวน 21 คน มีหน้าที่เป็นพนักงานธุรการ จำนวน 3 คน พนักงานขายพวงมาลัยและอาหารปลา จำนวน 6 คน แม่บ้านทำความสะอาด จำนวน 2 คน คนสวนจำนวน 6 คน และพนักงานรักษาความปลอดภัย จำนวน 4 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 11 คน และเพศหญิง จำนวน 10 คน การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 2 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 2 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 5 คน และระดับประถมศึกษา จำนวน 10 คน

2. เจ้าหน้าที่ส่วนหน้า มีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบที่แต่ละคนได้เรียนมาตามระดับของการศึกษา เช่น ในการทักทาย มักจะใช้คำว่า hello, good morning, good afternoon และ good evening ตามลำดับ หรือเลือกที่จะใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับรู้มาจากสื่อต่างๆ เช่น จากในหนัง โดยใช้คำว่า hey man, yo man, หรือ what's up ?

3. เมื่อเข้าสู่สถานที่ที่ต้องใช้คำศัพท์เทคนิค หรือคำศัพท์เฉพาะทาง เช่น การแนะนำพระเกจิอาจารย์ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้า ใช้คำที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ตัวอย่างเช่น famous monks หรือ การแนะนำพระพุทธรูปในปางต่างๆ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าจะพูดว่า standing monk (อาทิ ปางอุ้มบาตร) หรือ sitting monk (อาทิ ปางสมาธิ) ซึ่งในกระบวนการนี้ เจ้าหน้าที่ทุกคนไม่สามารถบรรยายส่วนต่างๆ ในพื้นที่พุทธอุทยานพระพุทธรูปมหาธรรมราชาได้ต่อ หรือ ให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษในเชิงศาสนาอย่างลึกซึ้งได้

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาหลักๆ ของการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของเทศบาลเมือง เพชรบูรณ์ นั้น คือ ในขั้นแรกเจ้าหน้าที่จะได้เผชิญหน้ากับชาวต่างชาติที่เข้ามาทักทาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ส่วนหน้ามักจะใช้คำ หรือสำนวน หรือ ประโยคภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพารักษ์ พิริยศิลป์ (2557 หน้า 27) มากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม เช่น การใช้คำที่เจ้าหน้าที่สามารถจะจำได้จากการเรียนการสอนในสถานศึกษา เช่น คำว่า Good morning, how are you ? มากกว่าที่จะใช้คำว่า Good morning sir or madam, can I help you ? ซึ่งเป็นประโยคสำนวนที่ใช้กันในการท่องเที่ยวหรืองานบริการที่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าจะตระหนักและนำไปใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงพล อุทัยสาร (2556 หน้า 155) หรือสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ จะใช้การพูดคำว่า yes หรือ ok แทนคำตอบในประโยคต่างๆ ที่ได้รับฟังมาและไม่สามารถตอบคำถามหรือข้อคิดเห็นได้ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ฟังไม่สามารถตอบได้เลยจะใช้ภาษาท่าทางพร้อมคำสั้นๆ ประกอบท่าทาง เช่นคำว่า go to road พร้อมกับชี้ไปทางถนน ถือว่าจะมีความเหมาะสมในการใช้น้อยกว่าการใช้ภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา เพื่อเป็นการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือนชาวต่างชาติ

2. เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของเทศบาลเมือง เพชรบูรณ์ นั้น มีข้อจำกัดอยู่มากในการใช้คำศัพท์เฉพาะทางในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทางด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา ซึ่งจะก่อให้เกิดการเข้าใจผิดทางด้านการสื่อสารทางภาษาได้ เช่น ในการที่เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของเทศบาลเมือง เพชรบูรณ์ ได้แนะนำการไปให้อาหารปลา ด้วยประโยค go fishing ซึ่งแปลว่าการไปตกปลา ไม่ใช่แปลว่าการให้อาหารปลา แทนที่จะใช้คำว่า feeding fish หากมีการเข้าใจผิดเกิดขึ้น จะเกิดผลเสียทางด้านวัฒนธรรม ศาสนาและสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร. สุวรรณ ศิริพิทักษ์ชัย (2559 หน้า 75) หรือ เช่น การแนะนำพระพุทธรูปในปางต่างๆ เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าจะพูดว่า standing monk (อาทิ ปางอุ้มบาตร) หรือ sitting monk (อาทิ ปางสมาธิ) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับบริบทการท่องเที่ยว จึงทำให้เจ้าหน้าที่ส่วนหน้าของเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ เลือกใช้คำศัพท์ที่ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุกดา นัยวัฒน์ (2555 หน้า 11)

ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการจัดฝึกอบรม เห็นควรให้มีการจัดการฝึกอบรมทักษะทางภาษาอังกฤษเบื้องต้น เพื่อปรับพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่เจ้าหน้าที่ก่อนที่จะจัดการฝึกอบรมทางภาษาอังกฤษในการสื่อสารในการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ และควรแบ่งกลุ่มย่อยในการฝึกอบรมเพราะเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่งมีการใช้งานทางด้านภาษาอังกฤษที่บริบทแตกต่างกันออกไป และจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ด้านการประชาสัมพันธ์ เห็นควรให้จัดทำป้ายเป็น 2 ภาษา เพื่อให้สะดวกในการประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเยี่ยมชมในเขตพื้นที่พุทธอุทยานพระพุทธรธรรมราชา จังหวัดเพชรบูรณ์ ตัวอย่างเช่น ป้ายบอกทาง ป้ายบอกความเป็นมาของสิ่งก่อสร้าง หรือป้ายบอกความสำคัญ เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของงานวิจัยฉบับนี้ด้วยความอนุเคราะห์ของผู้มีพระคุณที่ได้ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างมากมาย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่มูลนิธิพระพุทธรธรรมราชาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลโดยละเอียดมาตลอดการทำวิจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณ ดร. วิศัลย์ โฆษิตานนท์ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มุ่งมั่น ผลักดัน สนับสนุนให้เกิดการวิจัยในครั้งนี้และประสบผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร. อธิภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ที่สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สำราญ ท้าวเงิน ที่ให้คำปรึกษาในการดำเนินการเขียนงานวิจัยเชิงคุณภาพอย่างด้วยดี ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้อำลงใจในการทำงาน เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นกุศลบุญของบุพการี คือ คุณพ่อ คุณแม่ น้องชาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย. *รวมบทความวารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย-นานาชาติ ปี พ.ศ. 2552*.
- ธนกฤต สังข์เฉย. (2550). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- B. Mary Ellen Guffey, & Emerita, Professor of Business Los Angeles Pierce College. (2011). *Business English*. South-Western, Cengage Learning.
- Carolyn M. Seefer, Professor of Business Diablo Valley College. (2006). *Business Preliminary Wordlist*. Cambridge English Vocabulary List. UCLES University of Cambridge.
- Dallen Timothy, & Olsen Daneil. (2006). *Tourism, Religion and Spiritual Journeys*. Routledge.